

Het gelijke wielerspeelveld volgens Lance-Armstrong (part one)

18 / 01 / 2013

Lance Armstrong came READY. Wie echter dacht dat dit betekent dat Armstrong klaar was om geplukt te worden door Oprah Winfrey en vooral structuren zou bloot leggen kwam van een kale, nachtelijke reis terug. Het gevallen wielerofoon kreeg vooral een wereldwijd forum om zijn eigen verdediging te organiseren. De biechtmoeder van de celebrities bood nauwelijks weerwerk. Deel een van de Oprah-Armstrongshow is alvast een bittere ontgoocheling. De in ongenade gevallen renner probeert vooral zijn hachje te redden en krijgt tegelijk een forum om ongenueanceerd naar het wielrennen van zijn periode te stampen.

Vliegende start

Het programma nam een veelbelovende, vliegende start. Ja, Armstrong nam epo, bloed doping, testosteron, cortisone, groeihormoon en dit tijdens zijn zeven Touroverwinningen.

Een 'nee' zou echter verbaasd hebben. Wielersceptici hadden immers al langer door dat Armstrong prestatieverhogende doping nam, bloedtransfusies kreeg en dopingcontroles omzeilde. Die doping en methodes gebruikte hij herhaaldelijk en lange tijd. Het Usada-rapport, dat bulkt van het verpletterende bewijsmateriaal, dat op 10 oktober 2012 transparant aan de wereld getoond werd had dit reeds keurig in kaart gebracht. Ook wisten we dit al langer van de onvolprezen boeken van David Walsh en The Secret Race van Hamilton.

Gelijk speelveld?

Het blijft echter schokkend dat Armstrong ook vandaag nog zichzelf en vooral de wereld wil wijs maken dat hij binnen hetzelfde speelveld opereerde als alle andere ronderenners tijdens zijn zeven Touroverwinningen. De metafoor van de 5 cleane renners op een peloton van 200 was op zijn minst zeer ongelukkig. De interviewdiva had hier wel weerwerk mogen bieden en haar research beter voorbereiden.

Hadden die andere 195 renners, om in de boutade van Armstrong te blijven, dan ook toegang tot het zeer gesofisticeerde dopingnetwerk en –advies van spin doctor Michele Ferrari, dr. Del Moral, dr. Celaya en 'trainer' Pepe Marti? Nog in 1999 hadden alleen de twee tophelpers van Armstrong, Livingston en Hincapie, toegang tot het dopingprogramma.

Na de laatste Touroverwinning was het dopingprogramma gestructureerd voor alle teamleden van Armstrong. Niet voor niets benoemde Travis Tygart, CEO van Usada, het US Postal dopingprogramma tot het meest omvattende en 'succesvolle' dopingprogramma dat hij binnen de sport gezien had. Het is allicht een semantische discussie of Tygart dit nu alleen relatief binnen het wielrennen situeert. Armstrong laat natuurlijk de binnenkopper niet liggen door dit multisport te interpreteren dat het dopingprogramma in het voormalige Oostblok nog meer omvattend was.

Tegen de zon vliegen

Armstrong zou toch beter moeten weten dat Ferrari selectief was in het binnenlaten van vooral vermogende renners tot zijn klantenbestand. USADA heeft aan het licht gebracht dat de vennootschappen van Armstrong minstens 1 miljoen en 50.000 dollars fees betaalden alleen al aan de vennootschappen van Ferrari. Hoeveel renners konden zich dit permitteren?

Armstrong zou ook beter moeten weten dat niet elke top- of ronderenner voortdurend ondersteund werd door een legertje van top public relations professionals en topjuristen, die elke verdachtmaking in de kiem smoorden en/of ten aanval konden trekken. Dit gaf hem die enorme arrogantie om tegen de zon te vliegen en werk te maken van dit gesofisticeerd bloed dopingprogramma, dat hem een ongezien competitief voordeel gaf. Wie kan toelichten dat er helemaal geen sprake was van een level playing field?

Het is dus heel gemakkelijk om te suggereren dat, een jaar na Festina 1998, alle teams en renners gestructureerd en georganiseerd zijn blijven doorgaan met een dopingprogramma à la Bruyneel-Armstrong. Tijdens Festina '98 brandden honderd knipperlichten en het moet gezegd dat veel teamartsen en –managers toen ook beslist hebben om het geweer van schouder te veranderen.

Twee snelheden

Zeker zijn we wel dat Bruyneel en Armstrong zijn blijven doorgaan. Van Deutsche Telekom en Rabobank leerden we ondertussen dat er in die periode binnen het team met epo bevoorraad werd (van bloedddoping binnen het team was nooit sprake). De historische overlevering heeft geleerd dat bijvoorbeeld de Belgische en Franse topteams post-Festina helemaal geen gestructureerde bloedddopingprogramma's hadden.

De woede waarmee de Franse renners en teams jaren geleden naar Armstrong en zijn trawanten werd perfect geïllustreerd door de boutade van het cyclisme à deux vitesses na 1998. Wie nog wou rotzooien met bloedtransfusies mocht de schimmige hotelkamers van dr. Fuentes in Madrid en Zuid-Europa gaan opzoeken, maar werd nog zelden binnen zijn team bevoorraad. Armstrong blijft in de leugen volharden wanneer hij suggereert dat elke ronddoener in deze gevaarlijke technologie geïnteresseerd was en/of er toegang tot had. Benieuwd wat Cadel Evans en andere Tom Boonen's van deze suggesties vinden.

Het moet ook gezegd en herhaald: in de periode van de zeven Touroverwinningen heeft de UCI als eerste internationale sportbond, die lang gefrustreerd op de dopingfeiten nahinkte, het medische monitoringprogramma voor renners (1999), de epotest op basis van urine (2001) en de homologe bloedtransfusietest (2004) ingevoerd. Uit biografieën leerden we dat vooral correct uitgevoerde transfusies een enorm competitief voordeel gaven maar tegelijk een enorm riskante business waren. Het feit dat Basso, Vinokourov en Hamilton tegen de bloedddopinglamp liepen illustreerde dat de dopingjacht op bloedtransfusies meer performant geworden was.

Antidateren doktersvoorschrift

Het meest belangwekkende uit het interview is dat Armstrong toegeeft dat in de Tour van 1999 er verhoogde doses corticosteroïden bij hem gevonden waren. Verzorgster Emma O'Reilly had gelijk toen ze getuigde dat dit geregeld werd door een doktersbriefje te antideren onder het mom van een zitvlakontsteking. Dat dit kon één jaar na de Festina Tour blijft onbegrijpelijk.

Ook interessant is dat Armstrong stelt dat er geen cover up gebeurd is door UCI in de Ronde van Zwitserland 2001 omdat er eenvoudigweg geen positieve plas was. Dit bevestigt wat Hein Verbruggen al maanden stelt. De motieven waarom hij na zijn carrière een donatie gedaan heeft aan de UCI in het kader van hun antidopingprogramma blijft onduidelijk. Men vroeg het hem, hij was vermogend en deed het dan maar ... En o ja, we leerden ook dat zonder de outing van Floyd Landis en vooral zijn comeback zou zijn bedrog allicht nooit aan het licht gekomen zijn. Het leek er op dat hij vooral daarom van zijn comeback veel spijt had.

Het vragenlijstje van Walsh

In de aanloop naar het LA-Oprah interview werden zeer hoge verwachtingen gecreëerd. Welke harde vragen zou de interviewdiva stellen en wie zou LA in zijn val zou meesleuren?

Van het lijstje van David Walsh polste Oprah alleen of het nu waar was wat hij aan dokters gezegd in oktober 1996 in het Indiana ziekenhuis (belangrijk omdat dit jaren het enige argument contra Armstrong was). Armstrong wou hier echter niet op antwoorden.

Hopelijk worden morgen de volgende vragen wél gesteld:

- 1) Waarom, na genezing van kanker, heb je opnieuw verboden drugs in jouw lichaam genomen?
  - 2) Had je sympathie voor rivalen die clean koersten?
  - 3) Spijt van hoe je Greg Le Mond behandelde?
  - 4) Geef je toe dat jouw vriend dr. Ferrari het volledige dopingprogramma steunde?
  - 5) Ga je het prijzengeld tussen sept. '98 – juli 2010 terugstorten?
  - 6) Vervolgde je Sunday Times om David Walsh het zwijgen op te leggen?
  - 7) Is de grootste ontgoocheling jouw leugen voor de kankergemeenschap?
- En ten slotte: Waarom koos je Oprah voor jouw eerste interview?

Full disclosure USADA?

Het interview met Oprah Winfrey is maar het eerste station in de kruisgang van de gevallen all American icon op weg naar bezinning en bekentenis. Omdat het interview gevolgd wordt door een full disclosure met USADA – het zou LA ten slotte om strafvermindering te doen zijn – was de kernvraag wie en wat hij van zijn dopingnetwerk in kaart zou brengen.

Vijftien jaar epo, cortisone en vooral bloedtransfusie (en vermijden van positieve controles) organiseer je nu eenmaal onmogelijk alleen. Dan zal Armstrong toch namen moeten noemen en structuren blootleggen?

Wim Lagae

(De auteur is hoofddocent sportmarketing aan Thomas More Antwerpen | K.U. Leuven.)